

Nr 59.

Ankom till riksdagens kansli den 11 maj 1926 kl. 1 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anordnande av en statsunderstödd, frivillig försäkring mot smittsamma husdjurssjukdomar m. m. jämte i ämnet väckta motioner.

I en till riksdagen den 25 februari 1926 avlåten, till jordbruksutskottet hänvisad proposition, nr 204, har Kungl. Maj:t, under återopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för samma dag, föreslagit riksdagen

att i riksstaten under nionde huvudtiteln, avdelningen veterinärväsendet, — med uteslutande av det däri upptagna ordinarie förslagsanslaget till förekommande och hämmande av smittsamma sjukdomar bland husdjuren — under underavdelning förekommande och hämmande av smittsamma sjukdomar bland husdjuren uppföra

dels till utgifter för statsbidrag vid försäkring mot smittsamma husdjurssjukdomar i huvudsaklig överensstämmelse med av departementschefen i statsrådsprotokollet angivna och i bilaga A till nämnda protokoll närmare utförda allmänna grunder ett ordinarie förslagsanslag av 10,000 kronor,

dels ock till övriga utgifter till förekommande och hämmande av smittsamma sjukdomar bland husdjuren ett ordinarie förslagsanslag av 40,000 kronor.

De av departementschefen förordade allmänna grunder angående försäkring med statsbidrag mot förluster på grund av smittsamma husdjursjukdomar äro av följande lydelse:

1 §.

1. Till försäkringsgivare med ändamål att meddela försäkring med statsbidrag mot förluster på grund av smittsamma husdjurssjukdomar må Kungl. Maj:t antaga ömsesidigt kreatursförsäkringsbolag, vars bolagsordning blivit av Kungl. Maj:t fastställd och som kan antagas komma att till gagn för det allmänna handhava sådan försäkringsverksamhet.

Har bolag antagits till sådan försäkringsgivare, vare bolaget skyldigt att, så länge bolaget driver kreatursförsäkringsrörelse, meddela försäkring, som här avses.

2. Åsidosätter bolaget någon i dessa grunder given eller av Kungl. Maj:t

eller tillsynsmyndigheten i enlighet med desamma för försäkringsverksamhetens behöriga bedrivande meddelad föreskrift eller handhar bolaget försäkringsverksamheten på sådant sätt, att syftet med densamma motverkas, skall tillsynsmyndigheten äga förelägga bolaget att inom skälig tid vidtaga rättelse. Ställer bolaget sig icke sådant föreläggande till efterrättelse, må antagandet av Kungl. Maj:t återkallas att upphöra vid löpande räkenskapsårs utgång.

Antagandet må jämväl av Kungl. Maj:t återkallas att upphöra vid löpande räkenskapsårs utgång, därest bolaget begär sådan återkallelse och därtill visar skälig anledning.

Träder bolaget i likvidation eller kommer i konkurstillstånd, upphör antagandet vid löpande räkenskapsårs utgång.

2 §.

1. Försäkring, varom här är fråga, skall avse att täcka förlust av djur till följd av följande sjukdomar, nämligen smittsam mul- och klövsjuka, boskapspest, elakartad lungsjuka, rots eller springorm, mjältbrand samt svinpest ävensom följsjukdom av mul- och klövsjuka, och omfatta försäkringstagarens samtliga till en och samma djurbesättning hörande hästar samt nötkreatur och svin från och med en ålder av två månader.

Försäkringen skall jämväl avse att täcka förlust, som tillskyndats försäkringstagaren därigenom, att till följd av smittsam husdjurssjukdom utförsel eller leverans av mjölk blivit av myndighet förbjuden eller på annat sätt förhindrad, och omfatta den försäkrade djurbesättningens totala årliga mjölkproduktion.

Försäkringen skall ytterligare avse kostnad för föreskrivna eller eljest nödvändiga desinfektionsåtgärder vid de i första stycket här ovan angivna sjukdomar.

2. Ersättning skall utgivas för djur, som dött eller enligt veterinärs föreskrift eller myndighets påbud enligt gällande bestämmelser nedslaktats till följd av ovan nämnd sjukdom eller till följd av någon av mul- och klövsjuka uppkommen följsjukdom eller som av sådan sjukdom eller följsjukdom för framtiden blivit så odugligt till arbete eller produktion, att det enligt veterinärs intygande måst dödas. Ersättning för förlust till följd av följsjukdom utgår likväl endast, försåvitt följsjukdomen inträffat inom loppet av två månader, sedan djurbesättningen blivit friskförklarad.

Har inom en månad efter försäkringstidens utgång djur dött eller måst dödas till följd av sjukdom eller följsjukdom, som ovan sagts och som inträffat under försäkringstiden, svare bolaget likasom under försäkringstiden.

Ersättning för djur, som till följd av ovan nämnd sjukdom eller följsjukdom dött eller måst dödas, skall beräknas efter det värde, djuret då skulle hava ägt, om sjukdomen icke inträffat, dock högst med den på djuret belöpande försäkringssumman.

På nu angivet sätt beräknat ersättningsbelopp skall minskas med värdet av de delar av djuret, som enligt veterinärs föreskrift kunna till nytta användas.

3. Ersättning skall utgå för sådan mjölkförlust, som i 1 mom. andra stycket av denna paragraf sägs.

Ersättning för mjölkförlust utgår för tid, varunder mjölken ej fått fritt disponeras. Under denna tid är försäkringstagaren skyldig att, i den mån gällande författningar ej lägga hinder i vägen därför, på bästa sätt tillgodogöra sig den producerade mjölken.

Ersättning utgår med skillnaden mellan värdet, beräknat efter i orten gängse pris, av den producerade mjölken och det värde, som kunnat eller skäligen bort kunna ur den utvinnas.

Skulle svårighet möta att nöjaktigt fastställa den verkliga mjölkproduktionen under tid, för vilken ersättning skall utgå, må den för ko och dag beräknas utgöra så stor del av mjölkavkastningen i medeltal för ko och dag under de fem dagar, som närmast föregått nämnda tid, som med hänsyn till förhandenvarande omständigheter må anses skäligt.

Vid fastställandet av ersättningsbeloppet anses värdet för dag av den producerade mjölken utgöra högst $\frac{1}{365}$ av det belopp, för vilket den årliga mjölkavkastningen är försäkrad.

4. Lämnas i annan ordning än i dessa grunder stadgas ersättning av allmänna medel för täckande av här avsedd förlust av djur eller mjölk, skall ersättning på grund av försäkringen minskas med den sålunda till försäkringstagaren av allmänna medel utgående ersättningen.

5. Ersättning skall utgå för försäkringstagaren åvilande kostnad för sådana desinfektionsåtgärder, som i 1 mom., tredje stycket, omförmälas.

Ersättning för dylik kostnad utgår med tre fjärdedelar av kostnadsbeloppet.

6. Kungl. Maj:t äger förordna ombud med uppgift att hos bolag, som antagits till försäkringsgivare, övervaka bolagets skaderegleringar jämlikt denna paragraf.

Ombudet uppbär av bolaget arvode till belopp, som av Kungl. Maj:t bestämmes.

3 §.

Bolag, som meddelat försäkring, varom ovan sagts, skall verkställa avsättning till en särskild för denna försäkringsverksamhet avsedd reservfond.

Uppgår nettopremien för visst år och län icke till mer än 30 öre, skall avsättning till reservfonden ske med belopp, som minst motsvarar en utdebitering, avrundad till närmast högre heltal öre, för 100 kronors försäkringssumma av 50 procent av det för bolaget beräknade genomsnittliga beloppet av de årliga nettopremierna för länet för de senaste femton åren (säkerhetstillägg), dock att, om säkerhetstillägget överstiger skillnaden mellan 30 öre och nettopremien för året, avsättning icke erfordras med högre be-

lopp än som motsvarar en utdebitering, som är lika med skillnaden mellan 30 öre och nettopremien. Här föreskriven fondavsättning skall beräknas å summan av försäkringsbeloppen av de vid årets utgång för länet gällande försäkringar, för vilka bolaget är ansvarigt. För år, då inom visst län nedslaktningsmetoden huvudsakligen tillämpats för bekämpande av mul- och klövsjuka, skall försäkringsinspektionen efter skälighetsprövning bestämma den nettopremie, vartill hänsyn skall tagas vid beräkandet av den genomsnittliga nettopremien för länet. För de fjorton år, som förflutit närmast före det år, under vilket bolaget begynt driva försäkringsverksamheten ifråga, skall försäkringsinspektionen bestämma de årliga nettopremier, vilka av bolaget skola tillämpas vid beräkandet av den genomsnittliga nettopremien för det eller de län, som må ifrågakomma.

Ränta å reservfonden skall, med undantag för fall, som i 4 § omförmäles, föras till reservfonden.

Reservfonden skall i bolagets räkenskapshandlingar uppföras särskilt för sig.

Sedan reservfonden uppgått till belopp, som med hänsyn till fondens ändamål kan anses tillräckligt, äger Kungl. Maj:t förordna, att ytterligare avsättning till fonden tills vidare icke erfordras.

4 §.

1. I den mån nettopremien för visst år och län överstiger 30 öre, skola i första hand reservfondens ränteavkastning för året och de till övriga län hänförliga säkerhetstillägg användas, så långt ske kan, för nedbringande av utdebiteringsbehovet för förstnämnda län intill 30 öre.

Överstiga nettopremierna var för sig för två eller flera län 30 öre, skola nämnda ränteavkastning och säkerhetstillägg fördelas mellan länen så, att utdebiteringsbehoven för länen minskas i förhållande till de belopp, varmed nettopremierna överstiga 30 öre.

2. Om utdebiteringsbehoven för ett eller flera län därefter överstiga 30 öre, skola de delar av utdebiteringsbehoven, som falla mellan 30 och 60 öre, intill hälften täckas genom nedsättning med högst en fjärdedel av den vid årets början befintliga reservfonden.

3. Överstiga utdebiteringsbehoven för ett eller flera län 60 öre, skola de överskjutande beloppen intill tre fjärdedelar täckas genom nedsättning av nämnda reservfond, dock högst med så stort belopp att därefter hälften av reservfonden återstår.

4. Därest de belopp, varmed nedsättning av reservfonden högst får ske enligt 2 och 3 mom., icke förslå till täckande i avsedd utsträckning av utdebiteringsbehoven för två eller flera län, skola nämnda belopp användas till täckande av ovan angivna delar av utdebiteringsbehoven till den mindre, för samtliga dessa län lika del, vartill beloppen förslå.

5. Reservfonden må, så länge bolag är antaget till försäkringsgivare, användas allenast för det ändamål, som i denna paragraf sägs.

Om reservfondens användning, sedan bolaget upphört att vara antaget till sådan försäkringsgivare, stadgas i 9 §.

5 §.

Med nettopremie och utdebiteringsbehov för visst år och län avses i dessa grunder nettopremie och utdebiteringsbehov för 100 kronor av summan av försäkringsbeloppen av de vid årets utgång för länet gällande försäkringar, för vilka bolaget är ansvarigt.

6 §.

Bidrag av statsmedel utgår:

dels med belopp, motsvarande hälften av den del av utdebiteringsbehov mellan 30 och 60 öre som återstår, sedan ränteavkastning, säkerhetstillägg och reservfond disponerats på sätt i 4 § 1 och 2 mom. sägs,

dels med belopp, motsvarande tre fjärdedelar av den del av utdebiteringsbehov utöver 60 öre som återstår, sedan ränteavkastning, säkerhetstillägg och reservfond disponerats på sätt i 4 § 1 och 3 mom. sägs.

Storleken av utgående statsbidrag fastställs av försäkringsinspektionen. Statsbidraget utanordnas av statskontoret.

7 §.

Bolag vare skyldigt att disponera statsbidrag så, att det i form av minskad utdebitering kommer försäkringstagarna inom det eller de län till godo, för vilka det avsetts. Detsamma skall gälla i fråga om belopp, varmed jämlikt 4 § utdebiteringsbehov för ett eller flera län nedbringats.

8 §.

1. Bolag vare skyldigt att i sina villkor för här avsedd försäkring intaga bestämmelser om att försäkringstagare skall äga rätt att, där bolagets antagande till försäkringsgivare återkallas, häva försäkringsavtalet samt att, därest denna rätt ej begagnats, avtalet skall upphöra att gälla vid tidpunkten för antagandets upphörande, ändå att avtalet är slutet för längre tid.

2. Bolag vare vidare skyldigt att i sina villkor för här avsedd försäkring intaga bestämmelser därom,

att försäkring ej må avslutas för kortare tid än 4 år,

att försäkringsår skall sammanfalla med räkenskapsår,

att för försäkring skall gälla en karenstid av 20 dagar, räknade från och med dagen för försäkringens meddelande, dock att för försäkring, som avslutes att träda i kraft omedelbart efter försäkring, vilken skall upphöra att gälla på bestämd tid, icke skall räknas eljest föreskriven karenstid,

att premie för varje försäkringsår skall upptagas i förskott inom viss av bolaget bestämd kort tid, räknat ifråga om premien för första försäkringsåret från försäkringens meddelande och beträffande premien för följande försäkringsår från försäkringsårets början, samt

att, därest premien ej erlägges på av bolaget föreskriven tid och en vecka förflutit efter det bolaget genom rekommenderat brev givit försäkringstagaren meddelande med erinran om premiens förfallodag, bolaget ej längre ikläder sig ansvarighet för försäkringen.

9 §.

Återkallas antagande till sådan försäkringsgivare, som i 1 § sägs, eller upphör bolaget att driva kreatursförsäkringsrörelse, må den i 3 § avsedda reservfond, som skall finnas vid antagandets upphörande, icke av bolaget disponeras. Medel till belopp, motsvarande denna reservfond, skall kronan vid antagandets upphörande äga utbekomma av bolaget.

Nämnda medel skola överlämnas till statskontoret för att jämlikt av Kungl. Maj:t lämnad föreskrift användas till förstärkande av dylik reservfond i det eller de bolag, hos vilka försäkringstagarna från den upphörda verksamheten erhållit försäkringar, varom här är fråga, eller till bestridande av stadgat statsbidrag till annat bolag, som antagits till sådan försäkringsgivare, som i 1 § avses.

10 §.

De ytterligare bestämmelser, som må erfordras för anordnande och handhavande av ifrågavarande försäkringsverksamhet, meddelas av Kungl. Maj:t.

Beträffande utredningen i ärendet hänvisas till berörda statsrådsprotokoll.

Motioner.

I detta sammanhang har utskottet till behandling förehåft följande inom riksdagen väckta, till utskottet hänvisade motioner, nämligen:

nr 286 i första kammaren av herr *Jönsson m. fl.*, likalydande med nr 415 i andra kammaren av herr *Månsson* i Erlandsro m. fl., vari hemställts, *dels* att riksdagen måtte besluta, att det i förevarande proposition, nr 204, äskade förslagsanslaget till utgifter för statsbidrag vid försäkring mot smittsamma husdjursjukdomar skall disponeras enligt grunder i huvudsaklig överensstämmelse med i motionen berört förslag av överdirektör Laurin, *dels ock* att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till allmänna grunder angående försäkringsverksamhet i enlighet med nämnda förslag; samt

nr 414 i andra kammaren av herrar *Heiding* och *Hammarlund*, däri yrkats, att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 204.

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för de i motionen gjorda framställningarna, får utskottet hänvisa till samma motioner.

På sätt framgår av statsrådsprotokollet har den senaste mul- och klöv-sjukeepizootien i Sverige, vilken utbröt i början av november månad 1924 och därefter erhöi en synnerligen vidsträckt spridning framför allt i Malmöhus län och vissa delar av Kristianstads län, föranlett att till undersökning upptagits dels frågan om de åtgärder, som för vårt lands vidkommande

kunna vara de lämpligaste för bekämpande av mul- och klövsjukan, dels ock frågan i vilken utsträckning och på vad sätt staten bör ikläda sig av sjukdomen och dess bekämpande förorsakade kostnader. Sålunda hava jämlikt Kungl. Maj:ts bemyndigande tillkallade sakkunniga dels för utredning rörande åtgärder för bekämpande av mul- och klövsjukeepizootien inom landet (mul- och klövsjukesakkunniga) och dels för utredning om och på vad sätt statens medverkan må kunna lämnas för försäkringsverksamhet mot smittsamma husdjursjukdomar (husdjursförsäkringssakkunniga) avlämnat betänkanden i nämnda ämnen. Med avseende på frågan om ersättning av statsmedel för kostnader och skador, förorsakade av mul- och klövsjuka, hava mul- och klövsjukesakkunniga föreslagit:

att, där jämlikt gällande föreskrifter djur dödats eller varor, redskap eller andra föremål förstörts, ägaren skall vara berättigad till ersättning av statsmedel med fulla värdet av vad han sålunda förlorat;

att, om förbud utfärdats mot bortförande av mjölk av idisslande djur, tillhörande besättning å egendom, som ej förklarats smittad av mul- och klövsjuka, eller egendom, där slutlig smittrening skett, den, som äger tillgodogöra sig avkastningen av mjölken, skall vara berättigad till ersättning för den förlust i mjölkavkastningen, som genom förbudet tillskyndats honom;

att ersättning skall utgå för handräckning åt veterinär vid nedslaktning av djur och vid smittrening;

att, om genom i vederbörlig ordning påbjudna åtgärder för bekämpande av mul- och klövsjuka, såsom avspärning av visst område eller dylikt, enskild vållats väsentligt intrång i hans näring eller avsevärd minskning i hans arbetsförtjänst, ersättning därför må kunna tillerkännas honom, där särskilt ömmande omständigheter äro för handen;

samt att kostnader för veterinärförrättning samt för kalk och andra föreskrivna smittreningssmedel skola bestridas av statsmedel.

Nämnda bestämmelser innefattas i §§ 23—27 i det till de sakkunnigas betänkande fogade förslaget till lag angående mul- och klövsjuka.

Beträffande denna fråga har ytterligare utredning ansetts erforderlig, i vilken utsträckning och på vad sätt staten bör ikläda sig av mul- och klövsjukan och dess bekämpande förorsakade kostnader.

Med avseende å statens medverkan för en försäkringsverksamhet å förevarande område har på sätt framgår av statsrådsprotokollet jämväl chefen för försäkringsinspektionen överdirektör P. G. Laurin avgivit ett den 11 februari 1925 dagtecknat förslag. Enligt detta förslag skulle staten inträda såsom garant för att försäkringspremierna ej skulle behöva överstiga vissa maximibelopp, fastställda med hänsyn till risken på olika orter vid den tidpunkt, då försäkring tecknades. För att sådan statsgaranti skulle kunna beviljas, borde emellertid i stort sett alla de ifrågavarande försäkringarna sammanslutas till ett enda försäkringsbestånd, som om de vore tecknade i ett bolag, vilket skulle kunna ske genom obligatorisk återförsäkring av dessa försäkringar i ömsesidiga kreatursförsäkringsbolaget Robur. Robur skulle

träffa avtal med de direktteknande bolagen om återförsäkring av alla deras försäkringar mot smittsamma sjukdomar till den del, som de avsåge att bereda ersättning vid fall av mul- och klövsjuka dels för dödsfall bland djuren, förorsakade av sjukdomen, dels för mjölkförlust. Skaderegleringarna skulle verkställas av Robur. Om brist uppstode för året, sedan premier utdebiterats intill de fastställda maximibeloppen, skulle denna brist täckas av staten. Genom återförsäkringsavtalet och statsgarantin skulle bolagen sättas i stånd att meddela djurägarna försäkring till en premie, som icke bleve betungande för dem.

Kungl. Maj:ts förslag, som i överensstämmelse med vad ovan nämnts begränsar sig till frågan om statens medverkan för en försäkringsverksamhet å ifrågavarande område, ansluter sig i huvudsak till husdjursförsäkrings-sakkunnigas betänkande i ämnet. Motionerna I: 286 och II: 415 åter bygga i detta avseende på chefens för försäkringsinspektionens ovanberörda förslag.

Utskottet.

Efter den omfattande spridning, som den år 1924 utbrutna och alltjämt härjande mul- och klövsjukeepizootien erhållit och med hänsyn till de svåra verkningar densamma medfört torde numera knappast några delade meningar råda därom, att åtgärder till sjukdomens bekämpande och till lindrande av de förluster för den enskilde djurägaren, som sjukdomen och dess bekämpande föranleda, måste betraktas såsom en hela landets angelägenhet. Med denna utgångspunkt finner utskottet det ock uppenbart, att staten bör i angivet syfte lämna sin medverkan. Jämlikt statsmakternas beslut 1925 har ock från statens sida härutinnan bedrivits en direkt understödande verksamhet. Rörande sättet för statens medverkan hava på sätt ovan nämnts av särskilda sakkunniga framställts förslag, dels rörande åtgärder för bekämpande av mul- och klövsjukeepizootien inom landet samt i vilken utsträckning och på vad sätt staten bör ikläda sig av denna sjukdom och dess bekämpande förorsakade kostnader, dels ock angående statens medverkan för försäkringsverksamhet mot smittsamma husdjursjukdomar. I de utlåtanden, som avgivits i ärendet hava olika åsikter gjort sig gällande beträffande lämpligaste sättet för den föreliggande frågans lösning.

Departementschefen, som — med bestämt avståndstagande från av mul- och klövsjukesakkunniga framställt förslag om statens ersättande av utav denna sjukdom förorsakad minskad mjölkavkastning, — funnit övriga av de sakkunniga berörda ersättningsfrågor böra upptagas i annat sammanhang, har med avseende å de åtgärder som från statens sida borde ifrågasättas utgått från i proposition nr 231 till 1925 års riksdag framhållna synpunkter att det då beslutade understödet skulle betraktas såsom tillfälligt och att den normala formen att för djurägaren trygga sig mot förluster förorsakade av mul- och klövsjuka borde vara försäkring — en uppfattning som riksdagen ock syntes hava givit uttryck för därigenom att samtidigt som riksdagen i huvudsak biföll nämnda proposition framställning gjordes om den utredning angående statens medverkan vid försäkring mot förluster på

grund av mul- och klövsjuka, varpå Kungl. Maj:ts förevarande proposition grundats. Propositionen omfattar därför på sätt redan ovan antytts allenast förslag i sist angivet avseende. Med avseende å ett av försäkringsinspektionen framlagt förslag att låta anordningarna med ifrågavarande statsbidrag gälla retroaktivt från början av 1925 har departementschefen av anförda skäl ansett detta förslag mindre lämpligt och har han för övrigt uttalat, att det ej heller torde vara förenat med nämnvärda olägenheter att verksamhetens bedrivande efter i propositionen förutsatta riktlinjer kunde påbörjas först nästkommande år.

I motionen II: 414 har yrkats avslag å Kungl. Maj:ts förevarande framställning, utan att något annat förslag till lösning av ifrågavarande spörsmål angivits. Såsom skäl för denna sin ståndpunkt hava motionärerna huvudsakligen åberopat att genom den ifrågasatta försäkringen jämväl skulle bestridas kostnader förorsakade av statens ingripande genom påbud om nedslaktning, desinfektion av stallar m. m., vilka åtgärder icke hade det ringaste intresse eller betydelse för den enskilde djurägaren, vars besättning redan drabbats av exempelvis mul- och klövsjuka. Då det enligt motionärernas mening vore ett rent statsintresse, att sjukdomen i möjligaste mån begränsades, borde staten ensam svara för kostnaderna för bekämpandet av sjukdomens spridning. Utskottet, som här nedan återkommer till nu ifrågavarande motion, vill dock här framhålla, att densamma synes bygga på en missuppfattning av propositionens verkliga innehåll, då den förutsätter, att ersättning för till förhindrande av sjukdomens spridning nedslaktade kreatursbesättningar skulle utgå av vederbörande försäkringar. Motionärerna synas ock helt och hållet förbise att det här endast gäller godkännande av vissa grunder för dispositionen av ett ordinarie anslag, som under alla förhållanden alltfort torde bära uppföras i riksstaten, och att ett bifall till motionen således skulle medföra en konsekvens, som motionärerna knappast kunnat avse. Redan ur denna synpunkt kan utskottet icke biträda motionen.

I motionerna I: 286 och II: 415 göres gällande, att det i Kungl. Maj:ts förevarande proposition framlagda förslaget principiellt icke kunde anses innebära en tillfredsställande lösning av försäkringsfrågan, utan att det ovan angivna av chefen för försäkringsinspektionen uppgjorda förslaget i flera viktiga avseenden vore att föredraga. Vidare vore de i propositionen föreslagna villkoren i fråga om den statsunderstödda försäkringsverksamheten av den art att det syntes omöjligt för bolagen att uppfylla dem med avseende å de försäkringar, som avslutats innevarande år. På grund härav och med hänsyn till att sjukdomen efter departementschefens ovanberörda uttalande nu åter tagit en oroväckande fart betona motionärerna vikten av att sådana anordningar kunde provisoriskt träffas, vilka möjliggjorde verksamhetens igångsättande redan under löpande året. Även i detta avseende ägde det av chefen för försäkringsinspektionen avgivna förslaget bestämda företräden.

Utskottet delar den i motionerna I: 286 och II: 415 uttalade uppfattningen rörande önskvärldheten av att tillfälle samtidigt beretts riksdagen pröva den

av mul- och klövsjukesakkunniga upptagna frågan om direkt ersättning av statsmedel för vissa kostnader och skador, förorsakade av mul- och klövsjuka, vilket spörsmål nära sammanhänger med försäkringsfrågan. Då emellertid såsom departementschefen framhållit möjligheterna för den jordbruksidkande befolkningen det här närmast gäller att erhålla effektivt försäkringsskydd mot förluster av ifrågavarande art fortfarande icke kunna anses tillfredsställande måste det jämväl enligt utskottets mening framstå såsom en angelägenhet av stor vikt att, oavsett att förslag i ovan angivet avseende icke föreligger, frågan om statens medverkan beträffande ifrågavarande försäkringsverksamhet ofördröjligen företages till avgörande. För en sådan åtgärd synes ock såväl av husdjursförsäkringssakkunniga som av departementschefen hava anförts bärande skäl. Kungl. Maj:ts proposition, som i överensstämmelse med de sakkunnigas förslag bygger på den enskilda försäkringsverksamhetens grund och på att försäkringen skall vara frivillig, synes utskottet jämväl i övrigt i stort sett grundat på sunda och riktiga principer. Däremot kan enligt utskottets mening mot det i motionerna I: 286 och II: 415 förordade förslaget, att staten skulle, efter uppnående av en viss maximi-premie, ensam svara för det belopp, som därutöver kunde erfordras för försäkringstagarnas tillgodoseende, med skäl starka principiella betänkligheter resas liksom ock mot den i detta förslag förutsatta obligatoriska återförsäkringen. Utskottet ansluter sig därför i princip till Kungl. Maj:ts förslag. På samma gång utskottet gör detta, kan utskottet emellertid icke undgå dela den i motionerna I: 286 och II: 415 uttalade uppfattningen om angelägenheten av att ifrågavarande försäkringsverksamhet kan komma att tillämpas redan å löpande året. Efter ovanberörda av departementschefen gjorda uttalande i fråga om bestämmelsernas ikraftträdande har nämligen mul- och klövsjuepizootien åter tagit ökad omfattning och kan befaras komma än ytterligare gripa omkring sig, vilket gör ett omedelbart statsingripande så mycket mera av nöden. Utskottet är emellertid medvetet om svårigheten att redan under löpande försäkringsår få ifrågavarande verksamhet i gång utan jämkning av de av Kungl. Maj:t föreslagna, av utskottet ovan förordade grunderna. Utskottet förutsätter därför, att Kungl. Maj:t bör kunna — utan att i princip frångå dessa grunder — för det löpande året träffa de provisoriska anordningar med avseende å ifrågavarande verksamhet, som efter närmare prövning kunna befinnas erforderliga för vinnande av det sålunda avsedda syftet. Utskottet vill i detta sammanhang framhålla, att försäkringsinspektionen icke heller torde hava varit främmande för en sådan tanke, då den ifrågasatt att låta anordningarna med statsbidraget gälla retroaktivt från början av 1926. Ett uttryckligt medgivande i ovan angivet avseende bör av riksdagen lämnas i samband med godtagande i princip av de av Kungl. Maj:t föreslagna grunderna för verksamheten i fråga. Det torde för övrigt ligga i öppen dag, att reglerna för en verksamhet av här ifrågavarande art, där ingen som helst erfarenhet föreligger och man följaktligen har att räkna med helt okända faktorer, i början måste få en mer eller mindre provisorisk

karaktär och att de bestämmelser, som träffas, givetvis efter hand måste bli underkastade förändringar med hänsyn till de erfarenhetsrön, som under verksamhetens gång kunna komma att göras.

Utskottet övergår nu till behandling av de olika paragraferna i det av departementschefen förordade förslaget till försäkringsgrunder, därvid utskottet endast berör de paragrafer, som föranlett någon erinran eller något påpekande från utskottets sida.

§ 1.

Med avseende å den i första paragrafen förekommande benämningen ömsesidigt kreatursförsäkringsbolag såsom beteckning på de försäkringsanstalter, vilka skulle här kunna ifrågakomma såsom försäkringsgivare, torde för undvikande av missförstånd böra framhållas, att gällande lag om försäkringsrörelse med sådant försäkringsbolag förstår bolag *eller förening grundad på delägarnas ömsesidiga ansvarighet*. Ett förtydligande, att ifrågavarande försäkringsrörelse sålunda skulle ha avseende jämväl å ömsesidig försäkringsförening, synes utskottet därför böra göras.

Bland villkoren för att bli antagen till försäkringsgivare har angivits, bland annat, att anstalten skall hava av Kungl. Maj:t fastställd bolagsordning, vilket innebär, att anstaltens verksamhetsområde skall omfatta *mer än ett län*.

Utskottet vill erinra, att de i ärendet omförmälda husdjursförsäkringssakkunniga — under framhållande att det enligt deras mening skulle vara olämpligt om mindre, exempelvis till en socken eller ett härad begränsade kreatursförsäkringsbolag skulle äga att bedriva sådan statsunderstödd verksamhet som den ifrågavarande — såsom villkor för rätt till statsbidrag uppställt fordran på att verksamheten sträckte sig över *minst* ett län.

För egen del inser utskottet fullväl det önskvärda däri, att området för företagets verksamhet med hänsyn till det med ifrågavarande verksamhet avsedda syftet erhåller en ej alltför ringa omfattning. I anslutning härtill delar utskottet i princip den uppfattning i förevarande avseende, som kommit till uttryck i Kungl. Maj:ts förslag. På samma gång anser emellertid utskottet, att det icke bör läggas hinder i vägen för ett redan i verksamhet varande försäkringsföretag, som omfattar *ett* helt län och i övrigt fyller föreskrivna fordringar, att delta i den statsunderstödda försäkringsrörelsen. Den omständigheten, att bolagsordning för ett företag, som meddelar försäkring endast inom visst län, fastställs av vederbörande länsstyrelse, ett förhållande som av departementschefen även åberopats såsom ett skäl för den av Kungl. Maj:t föreslagna bestämmelsen i förevarande avseende, torde enligt utskottets mening knappast kunna tillmätas avgörande betydelse, alldenstund Kungl. Maj:t, som skall hava att lämna försäkringsföretag tillstånd att meddela försäkring av här ifrågavarande art, därmed också torde hava tillfälle att öva erforderligt inflytande med avseende å företagets bolagsordning. I varje fall torde det

icke vara Kungl. Maj:t omöjligt att finna former, varigenom utskottets ifrågasvarande önskemål kan tillgodoses, utan att det med ifrågasvarande verksamhet avsedda ändamålet därigenom äventyras. I övrigt har utskottet intet att erinra mot bestämmelserna i denna paragraf.

§ 2.

Mom. 1. Med avseende å frågan, i vilken utsträckning även andra smittsamma kreaturssjukdomar än mul- och klövsjukan böra här medtagas, kan måhända en viss tveksamhet råda. Då emellertid samtliga de i Kungl. Maj:ts förslag upptagna äro — även om vissa av dem nu sällan förekomma — av natur att kunna erhålla en utomordentligt hastig spridning och då, enligt vad som meddelats utskottet, medtagandet i försäkringen av dessa sjukdomar, som redan lära ingå i av bolagen nu meddelade försäkringar, icke beräknats medföra någon förhöjning av försäkringspremien, har utskottet icke ansett sig böra framställa någon erinran mot Kungl. Maj:ts förslag. Likaså har någon ovisshet gjort sig gällande beträffande de djurslag försäkringen skulle omfatta. Utskottet har emellertid kommit till den uppfattningen, att anledning icke torde föreligga föreslå någon ändring i Kungl. Maj:ts förslag. I fråga om bestämmelsen, att försäkringen skall jämväl avse kostnad för desinfektionsåtgärder, så innebär detta stadgande på sätt framgår av departementschefens motivering endast att, därest och i den mån kostnader av ifrågasvarande slag kunna komma att åligga den enskilde djurägaren, denne skall hava möjlighet att genom försäkring skydda sig mot härigenom uppkommande förluster.

Mom. 2. Med avseende å mom. 2 har i motionen II: 414 på sätt redan ovan antytts anmärkning riktats närmast mot att försäkringsverksamheten i fråga skulle omfatta jämväl ersättning för djur, som nedslaktats till följd av i förevarande grunder avsedd sjukdom. Utskottet vill i anledning härav framhålla, att innehållet i förevarande stadgande uppenbarligen måste ses i samband med den i mom. 4 givna kompletterande bestämmelsen, att, därest i *annan ordning än i förevarande grunder stadgas* ersättning av allmänna medel för här avsedd förlust av djur eller mjölk lämnas, ersättning på grund av försäkringen skall minskas med den sålunda till försäkringstagaren av allmänna medel utgående ersättningen. Härav följer, att ersättning till följd av försäkring icke kommer att utgå i fall då djurbesättning med tillämpning av nedslaktningsmetoden nedslaktas för att därigenom förekomma sjukdomens spridning. Ersättning härför är sålunda såsom hittills avsedd att direkt utgå av statsmedel. Utskottet har därför för sin del icke något att erinra mot bestämmelsen i nu angivet avseende. Däremot anser utskottet ifrågasvarande bestämmelse böra så formuleras, att den omfattar jämväl djur, som av däri angiven anledning blivit odugligt till *avel*, vilket torde kunna ske genom att framför orden »eller produktion» inskjutes ordet »avel». Härjämte synes utskottet uttrycket »måst dödas» böra modifieras till »befunnits böra nedslaktas».

I övrigt ger denna paragraf ej anledning till någon erinran.

§ 3.

I denna paragraf föreskriven fondavsättning skall, på sätt däri anges, beräknas å summan av försäkringsbeloppen av de vid årets utgång för länet gällande försäkringar, för vilka vederbörande bolag är ansvarigt.

Enligt vad utskottet förvissat sig om åsyftas här endast de bolagets kreatursförsäkringar, som äro av här ifrågavarande art. Ett förtydligande härutinnan synes utskottet påkallat. I övrigt ger paragrafens lydelse icke anledning till någon erinran.

§ 4.

I denna paragraf torde de förändringar böra vidtagas, som kunna påfordras med hänsyn till vad utskottet föreslagit med avseende å 1 §. Vidare torde — med hänsyn till det i mom. 2 intagna stadgandet — i mom. 3 ett förtydligande böra ske, att den nedsättning av reservfonden, som enligt detta moment kan göras, får uppgå till högst så stort belopp, att därefter hälften av fondens belopp *vid årets början* återstår. För övrigt har utskottet intet att erinra mot denna paragraf.

§ 5.

I denna paragraf anges, att med nettopremie och utdebiteringsbehov för visst år och län avses nettopremie och utdebiteringsbehov för 100 kronor av summan av försäkringsbeloppen av de vid årets utgång för länet gällande försäkringar, för vilka bolaget är ansvarigt.

Med avseende härå torde ett förtydligande av enahanda innebörd, som utskottet angivit under 3 §, böra göras.

§ 8.

Enligt 1 mom. i denna paragraf skall bolag vara skyldigt att i sina villkor för här avsedd försäkring intaga bestämmelser om att försäkringstagare skall äga rätt att, där bolagets antagande till försäkringsgivare återkallas, häva försäkringsavtalet samt att, därest denna rätt ej begagnats, avtalet skall upphöra att gälla vid tidpunkten för antagandets upphörande, ändå att avtalet är slutet för längre tid.

Med avseende härå vill utskottet allenast framhålla, att tidpunkten för försäkringsavtalets upphörande genom bestämmelse i 1 § reglerats så, att denna skall sammanfalla med utgången av löpande räkenskapsår och att enligt nu förevarande paragraf räkenskapsår skall sammanfalla med försäkringsår.

§ 9.

Den i förevarande paragraf intagna bestämmelsen, att kronan skall, därest antagande till försäkringsgivare som i 1 § sägs återkallas eller försäkringsanstalt, varom här är fråga, upphör att driva kreatursförsäkringsrörelse,

åga utbekomma medel till belopp, motsvarande den i 3 § avsedda reservfond, torde närmast vara avsedd utgöra ett korrektiv mot att antagen försäkringsgivare — för vilken någon skyldighet att uppehålla verksamheten under viss tid icke stadgats — skall utan trängande skäl upphöra med denna sin verksamhet, och utskottet har heller icke något att erinra mot att staten förbehåller sig en sådan rätt, i den mån medlen avses till förstärkning av dylik reservfond i det eller de bolag, hos vilka försäkringstagarna från den upphörda verksamheten erhållit försäkringar, varom här är fråga. Där- emot håller utskottet före, att staten, som icke bidragit till reservfondens bildande, näppeligen kan göra anspråk på att, såsom Kungl. Maj:ts förslag jämväl innebär, få disponera reservfonden till bestridande av statsbidrag, som staten jämlikt § 6 kan bli skyldig utgiva till annan försäkringsanstalt, som antagits till sådan försäkringsgivare. I varje fall torde statens anspråk i förevarande avseende icke böra sträcka sig längre än som motsvarar det belopp, varmed staten bidragit till försäkringsverksamhetens upprätthållande.

För fall, då kreatursförsäkringsverksamheten i varje form upphör, anser utskottet sålunda några bindande bestämmelser i fråga om reservfondens användande icke böra träffas, utan föreskrift allenast meddelas därom, att fonden skall efter Kungl. Maj:ts beprövande användas för annat lämpligt ändamål, som tillgodoser vederbörande försäkringstagares gemensamma intresse.

Under återopande av det anförda får utskottet, som i övrigt icke funnit skäl till erinran mot Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition, hemställa,

I) att riksdagen må i anledning av Kungl. Maj:ts förevarande framställning och med avslag å motionen II: 414 i riksstaten under nionde huvudtiteln, avdelningen veterinärväsendet, — med uteslutande av det däri upptagna ordinarie förslagsanslaget till förekommande och hämmande av smittsamma sjukdomar bland husdjuren — under underavdelning förekommande och hämmande av smittsamma sjukdomar bland husdjuren uppföra

dels ett ordinarie förslagsanslag av 10,000 kronor till utgifter för statsbidrag vid försäkring mot smittsamma husdjursjukdomar i huvudsaklig överensstämmelse med av departementschefen i statsrådsprotokollet angivna och i bilaga A till samma protokoll närmare utförda allmänna grunder med däri av utskottet här ovan angivna förändringar med rätt för Kungl. Maj:t att vidtaga de tillfälliga jämkningar i förevarande grunder, som kunna finnas behövlige för att nu arbetande försäkringsföretag redan under löpande försäkringsår må

kunna vinna anslutning till ifrågavarande statsunderstödda försäkringsverksamhet,

dels ock ett ordinarie förslagsanslag av 40,000 kronor till övriga utgifter till förekommande och hämmande av smittsamma sjukdomar bland husdjuren;

II) att motionerna I:286 och II:415, i den mån de ej kunna anses besvarade genom vad utskottet här ovan anfört och hemställt, icke må föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 11 maj 1926.

På jordbruksutskottets vägnar:

O. NILSSON.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Hellström*, *Nilsson* i Kabbarp, *Sederholm*, *Lundell*, *Andersson* i Fältenborg, *Eriksson* i Ljusdal, *Gabrielsson* och *Andersson* i Arbrå; samt

från andra kammaren: herrar *Nilsson* i Tånga, *Pettersson* i Bjälbo, *Uddenberg* i Karl-skoga, *Andersson* i Grimbo, *Sjölander*, *Gustafson* i Vimmerby, *Månsson* i Erlandsro och *Adler*.

Reservation

av herrar *Månsson* i Erlandsro och *Gustafson* i Vimmerby, som ansett, att utskottets utlåtande bort hava följande lydelse:

Efter den omfattande — — — bestämda företräden (t. o. m. sid. 9 här ovan).

Utskottet delar den i motionerna I:286 och II:415 uttalade uppfattningen rörande önskvärdheten av att tillfälle samtidigt beretts riksdagen pröva den av mul- och klövsjukesakkunniga upptagna frågan om direkt ersättning av statsmedel för vissa kostnader och skador, förorsakade av mul- och klövsjuka. Givet är, att frågan i vilken utsträckning staten kommer att ikläda sig av mul- och klövsjukan förorsakade förluster har den allra största betydelse såväl för försäkringsverksamheten såsom sådan som ock för bedömandet av frågan, i vilken omfattning staten skall lämna ekonomiskt bistånd åt försäkringsverksamheten. Departementschefen har även i propositionen (sid. 14) uttalat, att mot ett beslut just nu i den föreliggande frågan kunde anföras, att frågan om grunderna för mul- och klövsjukans bekämpande vore under utredning och att beslut av statsmakterna i en snar framtid kunde förväntas därutinnan.

Med hänsyn härtill synas starka skäl tala för att den definitiva lösningen av frågan om statens medverkan för den här avsedda försäkringsverksamheten för närvarande uppskjutes för att sedermera företagas till avgörande i samband med frågan om statens direkta ersättningsskyldighet. Ytterligare ett skäl för att till ett kommande år uppskjuta frågans slutgiltiga lösning synes vara försäkringsinspektionens påpekande, att de regler om kreatursförsäkring, som kommit till uttryck i nyligen framlagt förslag till lag om försäkringsavtal, borde vinna tillämpning vid nu avsedda försäkringsrörelse. Nämda lagförslag har som bekant nyligen för granskning överlämnats till lagrådet. Ett uppskov med det definitiva ställningstagandet till Kungl. Maj:ts föreliggande förslag skulle sålunda möjliggöra ett hänsynstagande till innehållet i nyss berörda lagförslag, sedan detsamma erhållit en mera slutgiltig utformning.

Utskottet anser sålunda för sin del å ena sidan, att frågan om statens medverkan för ifrågavarande försäkringsverksamhet för närvarande och intill dess frågan om ersättning direkt av statsmedel för av mul- och klövsjuka förorsakade kostnader och förluster kommer att företagas till avgörande bör erhålla endast en provisorisk lösning. Det torde för övrigt ligga i öppen dag, att reglerna för en verksamhet av den art, varom här är fråga, där ingen som helst erfarenhet föreligger och man alltså har att räkna med helt okända faktorer, i början måste få en mer eller mindre provisorisk karaktär. Men å andra sidan gör sig kravet på statsbidrag till täckande av förluster, som uppstå på försäkringsverksamheten, betydligt kraftigare gällande nu än då propositionen avläts till riksdagen. Mul- och klövsjukan har som bekant på senaste tiden åter blossat upp i Skåne och ett stort antal fall inträffar dagligen, varför det synes nödvändigt att på ett eller annat sätt lämna ekonomiskt stöd åt försäkringsbolagen, d. v. s. åt djurägarna.

Det enklaste sättet för frågans lösning torde för närvarande vara, att statsmakterna, när mul- och klövsjukeepizootien nu visat sig få så stor spridning under innevarande år, att ett omedelbart statsingripande måste anses påkallat, lämnar de olika bolagen bidrag beräknat efter särskilda grunder, som skulle äga tillämpning från och med år 1926 och intill dess en definitiv anordning kunnat träda i funktion.

Beträffande dessa grunder synes det av Kungl. Maj:t framlagda förslaget i stort sett erbjuda en acceptabel lösning, i den mån detsamma kan tillämpas å redan gällande försäkringsavtal. Enklast synes därför vara, att man, såsom även försäkringsinspektionen synes hava tänkt sig, för innevarande år bortser från de särskilda krav på verksamheten, som Kungl. Maj:ts förslag innebär, och ändock låter de föreslagna bestämmelserna om statsbidrag gälla för året. Om nettopremien för år 1926 för visst län kommer att överstiga 30 öre, skulle då vederbörande bolag vara berättigat att av statsmedel erhålla ett belopp motsvarande hälften av den del av nettopremien, som faller mellan 30 och 60 öre, och $\frac{3}{4}$ av den del av nettopremien, som

ligger över 60 öre. Vid en sådan provisorisk anordning bör man emellertid ej medräkna hästar och svin, vilka ej ingå i nu gällande försäkringsavtal. I detta sammanhang må vidare framhållas, att i de ersättningar, som av bolagen nu lämnas, ingår även ersättning för förlust på grund av minskad mjölkproduktion — en förlust, som enligt Kungl. Maj:ts förslag ej skulle ingå i den statsunderstödda försäkringen. Om denna försäkring skall kunna bli av verkligt värde för djurägarna, torde emellertid även dylik förlust böra ersättas av försäkringen. Förslaget om fondavsättningar enligt vissa fastställda regler torde vid en provisorisk anordning såsom den här ifrågasatta ej kunna upprätthållas, även om det vid en definitiv lösning av frågan måste anses synnerligen välgrundat.

Någon större risk för bristande enhetlighet vid beräkning av statsbidraget till de olika bolagen torde ej med en sådan anordning föreligga, då de bolag, som kunna komma ifråga till bidrag, lämna ersättning efter praktiskt taget enahanda grunder. Nettopremien bör dock beräknas med hänsyn tagen endast till ersättningar för djur- och mjölkförluster. För att gardera sig emot att olika bolag utbetala ersättningar efter mer eller mindre generösa principer böra statsmakterna förbehålla sig att få granska bolagens skaderegleringar.

Det synes knappast vara förenat med olägenheter av något slag att på sätt ovan ifrågasatts för närvarande giva frågan om statens medverkan för försäkringsverksamhet mot mul- och klövsjuka allenast en provisorisk lösning i överensstämmelse med ovan angivna riktlinjer. Man torde tvärtom till ett kommande år kunna draga väsentlig nytta av de erfarenheter på området, som genom en dylik provisorisk anordning kunna vinnas under innevarande år.

I anslutning till vad ovan anförts har utskottet upprättat följande

Förslag

till

allmänna grunder angående statsbidrag till försäkringsverksamhet mot smittsam mul- och klövsjuka.

§ 1.

Ömsesidig försäkringsanstalt, som meddelar försäkringar för förlust av nötkreatur och mjölk på grund av smittsam mul- och klövsjuka eller följd-sjukdom därav, äger att enligt i § 2 angivna grunder erhålla bidrag av statsanslag till täckande av förlust, som uppstått på dylik försäkringsverksamhet.

§ 2.

1. I den mån nettopremien för visst år och län överstiger 30 öre utgår bidrag av statsmedel

dels med belopp motsvarande hälften av den del av nettopremien, som faller mellan 30 och 60 öre,

dels med belopp motsvarande $\frac{3}{4}$ av den del av nettopremien, som överstiger 60 öre.

2. Med nettopremie för visst år och län avses nettopremien för 100 kronor av summan av försäkringsbeloppen av de vid årets utgång gällande försäkringar, inom här avsedda försäkringsgren, för vilka anstalten är ansvarig.

3. Storleken av utgående statsbidrag fastställs av försäkringsinspektionen. Statsbidraget utanordnas av statskontoret.

§ 3.

Anstalten är skyldig att disponera statsbidraget så, att det i form av minskad utdebitering kommer försäkringstagarna inom det eller de län till godo, för vilka det avsetts.

§ 4.

För att äga rätt till statsbidrag enligt dessa grunder vare försäkringsanstalt skyldig att, i den mån gällande bolagsordning eller reglemente ej lägger hinder i vägen därför, meddela försäkring, som här avses.

Anstalten må dock utan att därigenom gå förlustig rätten till statsbidrag i sina villkor för här avsedd försäkring intaga bestämmelser därom,

att försäkring ej må avslutas för kortare tid än 4 år,

att försäkringsår skall sammanfalla med räkenskapsår,

att för försäkring skall gälla en karenstid av 20 dagar, räknade från och med dagen för försäkringens meddelande.

§ 5.

Kungl. Maj:t äger att förordna ombud med uppgift att hos försäkringsanstalt, som vill komma i åtnjutande av statsbidrag, granska anstaltens skaderegleringar. Om därvid framgår, att anstalten verkställt sina skaderegleringar med högre belopp än som betingats av försäkringsvillkoren, skall den skaderegleringssumma, som lägges till grund för beräkning av statsbidraget, fastställas till det lägre belopp, som kan finnas skäligt.

§ 6.

De ytterligare bestämmelser, som må erfordras, meddelas av Kungl. Maj:t.

Under åberopande av det anförda får utskottet hemställa,

I) att riksdagen må i anledning av Kungl. Maj:ts förevarande framställning och med avslag å motionen II:414 i riksstaten under nionde huvudtiteln, avdelningen veterinärväsendet — med uteslutande av det däri

upptagna ordinarie förslagsanslaget till förekommande och hämmande av smittsamma sjukdomar bland husdjuren — under underavdelning förekommande och hämmande av smittsamma sjukdomar bland husdjuren uppföra

dels ett ordinarie förslagsanslag av 10,000 kronor till utgifter för statsbidrag vid försäkring mot smittsamma husdjurssjukdomar i huvudsaklig överensstämmelse med här ovan angivna allmänna grunder,

dels ock till övriga utgifter till förekommande och hämmande av smittsamma sjukdomar bland husdjuren ett ordinarie förslagsanslag av 40,000 kronor,

II) att motionerna I:286 och II:415, i den mån de ej kunna anses besvarade genom vad utskottet här ovan anfört och hemställt, icke må föranleda någon riksdagens åtgärd.